

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Murenulæ Sacræ Vestis Sponsæ Regis Æterni
Vermiculatæ Opus, De Privilegiis Ordinum Regularium**

Alviset, Virginius

Campidonaë, 1673

Dubium 7. An possit probabiliter sustineri nullum privilegium esse
sufficienter revocatum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62361](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62361)

74 Cardinalium declarationes multae suppositivae.

Ideo non habent locum nisi attestata. Ibid.

75 In Gallia absolute rejiciuntur.

Diana præter suum morem scrupulosus in 10. suo 11. etiam præter intentionem fortè, ita ibi se sentire declaravit, sic enim loquitur *resol. 1. tract. 2. In his materis cautè procedendum puto, nec omnia calamo committenda. Ideo partes Episcoporum semper sumam puto enim, cum Eminentiss. Card. Lugo de Sacram. d. 21. sect. 3. num. 55. Dominos Antistes dexteritate, prudentia, humilitate lucrandos esse, ut postea nostra privilegia tueantur, vel saltem secundùm opinionem probabilem relinquunt nos illis uti. Ita Diana. At si dexteritate lucrandi sunt Episcopi, ut relinquant nos uti privilegijs, ergo non sunt revocata, alijs non Episcopi, sed summus Pontifex foret lucrandus pro illorum instauratione. Et similiter, si possumus illis uti secundùm opinionem probabilem, ergo probabile similiter erit non esse revocata, saltem sufficienter: Quam quidem probabilitatem mihi generat tum autoritas prædicti Eminentijs. Card. & ipsius Diana, tum pondus Rationum, quas in sequentibus ego deduco. Nam.*

1. *Primo.* Sunt qui volunt revocationem privilegij non valere, nisi fiat ex causa, quæ respiciat publicum, & ea conditione, ut Princeps æquivalenter recompenset eum, cui tollit privilegium, pro quo ego allegavi sex Authores p. 48. v. alij. Nempe Ruin. Craver. Surd. Riminald. Socin. & Jafon. cum citationibus juris, quæ faciunt rem probabilem juxta dicta ubi de opinione prob. At quidquid sit de causa, ob quam aliqua privilegia sunt revocata certè constat nullam compensationem esse factam. Ergo &c.

(*) Facit Canon 18. a. Synod. gener.

Secundò. Volunt alij, non posse revocari privilegia concessa causa pæ ejus favore, qualia sunt omnia Regularia. Pro quo ego item cito Authores, &c. n. 13 p. 48. Qui consequenter faciunt probabilem. Idemque dico de concessis ad instantiam Regum & Principum, qualia sunt similiter non pauca Regularia ut item ego dixi eod. v. alij attendat.

Tertiò. Guilel. Bened. cap. Regum testat. v. si absque liberis sect. 2. num. 4. seq. tract. de fideicom. Ex Panor. & aliorum, quæ ibi allegat, docet non posse revocari privilegia vel leges ab alijs incorporatis suo juri. v. g. non possunt Imperatorem revocare leges insertas in corpori juris Can. nec Papam privilegia inserta juri Gallico; At privilegia Regularium sunt inserta ipsorum juri & constitutionibus, ergo &c. *Nec d. cas.* Reges subesse Papæ, nam etiam subesse Rex Galliarum, & omnes alij Christiani eodem modo.

Quartò. Extat Regula Cancellarij non tollendo jure quæsito; nisi prius catis & auditis his, quorum in interest privilegia Regularium sunt jura ab ipsa quæsita officijs exhibitis Sedi Apostolice, Cardinalibus Episcopis, & universali Ecclesiarum, ac in eorum Ordinibus longa annorum serie radicata, ergo debuerunt esse per audiri pro eorum revocatione, quod tamen non fuit factum aut certè admodum.

Addit notabiliter Chass. tract. 1. cap. prop. 6. Regularium privilegia pro maiori parte non tam ipsos respicere, quam alios fideles. v. g. quantum ad Conventus, Sepulturas, Missas, Absolutiones, &c. Atque ideo juxta Regulam supramemoratam, quando agitur de abrogando aliquo privilegio, non solos Regularium esse audiendos, sed etiam alios, quod clarè videat.

Regem seu Principem cuiusque loci esse
videtur quasi impossibile, ideo saltem
videndum, ut pro suis subditis respon-

Quod. Non est credibile, Papam aut
Cardin. velle, ut revocationes, quas fe-
cerunt circumventi falsa presumptione
revocatione effectum fortiantur, re-
pugnant enim omnia iura. Et signa cir-
cumventionis sunt, si v. g. Regulares in-
dignis spoliantur aliquo privilegio, si
nulla causa in revocatione allegatur, aut
nulla, aut si tanquam generalis, cum ta-
men sit particularis, & non respiciat nisi
quas personas unam Provinciam, vel
unum Ordinem: si revocatio fiat ad pres-
entiam & instantiam alicujus, &c. At quod
paucæ revocationes privilegiorum
Regularium emanaverint tali modo satis
patet ex ipso contextu revocationum, &
pleniùs dicitur, ergo &c. (a)

Privilegia, quæ conceduntur
per modum remunerationis aut contra-
ctus, seu quæ transeunt in contractum,
circumvenitur communiter irrevocabilia, quia
per naturam tenentur Princeps servare
suum verbum, aut saltem ad minus fac-
cedendum esse privilegiato restitutionem
sua compensationem, pro qua opinione
ego cum diversis iuribus allego ad 15.
Aureus 7. *in autem*. Quibus in presenti
alio alios 9. nempe Felin. *in cap. novit.*
apud Guilel. Bened. *in repetit. cap. Ray-*
mondus, de testa. v. si absque liberis sect. 2. num.
43. Alexand. *conf. 101. lib. 1. Ruin. conf.*
130. lib. 7. Jaf. 1. *barbarius. ff. de off. præt.*
Sanch. *lib. 8. de matr. d. 33. Cucch. lib. 1.*
cap. 1. tit. 6. num. 110. Lopez & Mat-

trius. At quod privilegia Regularium
transeunt in contractum, imò jam dudum
transierint patet; quia primò Anno 1474.
die 23. Februar. Eugen. IV. constituit

(a) Vide dicenda dub. 10. per tot.

Cassinenfibus censum unius uncia auri sol-
vendum quotannis Camera Apostolica
pro omnimoda exemptione & manuten-
tione privilegiorum, ut patet ex Bulla,
quæ incipit: *Esse debito*, quæ est 58. in
bullar. Margar. *Secundò*, quia Sixt. IV.
An. 1474. die 24. Augusti alique Ponti-
fices successivis temporibus innovarunt
prædictam Bullam, ac censum prædi-
ctum, qui singulis annis usque in hunc
diem semper fuit solutus & acceptatus in
Camera sub eodem titulo manutentionis
privilegiorum & omnimodæ exemptio-
nis. Et *tertiò*. Quia Anno 1571. die 20.
April. Pius V. seu Camera Apostol. Et
Cardinalis illi præpositus eiusdem Pii
nomine confirmavit *Cassinenfibus*. & alijs
Congregat. non Mendicantibus in Bulla
expressis sua omnia privilegia. Et insu-
per eorum manutentionem juravit pro
summa *quadringentorum milium scutorum*
auri, quos dictæ Congregationes obtule-
runt dictæ Camera cum tanto suo dis-
pendio, ut usq; in hodiernum diem non
potuerint sua Monasteria exsolvere à
debitis contractis pro constanda illa
summa. Ergo constat de contractu, &
consequenter quod privilegia dictarum
Congregationum non sunt simplices gra-
tia, sed jura quæ sita & satis caro empta.
Ac ideo irrevocabilia saltem in opinio-
ne 24. Authorum, quos superius ego ad
hoc allegavi. Vel certe poterunt iidem
Regulares reperere suas pecunias cum om-
ni interesse, & hoc seu per se seu per Prin-
cipes temporales potentes, in quorum
terris habent Monasteria. (b)

Septimò. Quamvis daremus Sum Pon-
tificem non teneri ullis pactis & conven-

(b) Regem ac Principes concedet ut privilegia
ex antiquo Ecclesijs Dei concessa roborent, & stabili-
liter observari jubeant c. 1. Concil. Trosleiani apud
Sueffion. celebrati Ann. 909.

tione suorum Prædecessorum, quod esse valde odiosum, dicente Domino: *Rogavi pro te Petre, ut non deficiat fides tua.* Attamen singulis Annis solvunt *Cassinenses* suum censum *Camera Apost.* pro manutentione suorum privilegiorum, & sub hoc onere acceptatur. Ergo vi huius solutionis etiam singulis annis innovantur ipsis eadem sua privilegia, & consequenter, si quæ erant revocata eis restituntur, ac per hanc annuam solutionem omnes revocationes evacuatur.

¹⁴ *Nec obstat*, quod originariè constitutus est prædictus census solum pro omnimoda exemptione. Nam ego *Respondeo primò*, fuisse postea factam extensionem, quia jam à pluribus annis solvitur & recipitur simul pro manutentione privilegiorum, & sine ulla contradictione. Et *secundò*, omnia privilegia fundari in exemptione, quæ admissa (ut par est) eaq; omnimoda (ut loquitur Eugen. IV.) debemus etiã per necessariam consequentiam admittere privilegia.

¹⁵ *Octavò*. Privilegia Sacri & nunquam satis laudandi Monasterij *Cassin.* *Cluniacens.* *Cisterc.* *Præmonstrat.* & similium, quæ sunt capita suarum *Congreg.* non comprehenduntur sub ulla revocatione generali, sed requirunt specificã, & in individuo mentionem (ut dicam infra ubi de præcell. *Monast. Cassin.*) quod hæcenus non est factum, at ab his Monasterijs, lege communicationis derivantur privilegia ad omnia alia Monasteria. Ergo ut pro illis maioribus Monasterijs non sunt revocata, sic nec pro istis.

¹⁶ *Nondò*. Eugen. IV. In Bulla, quæ incipit: *licet ex debito.* Et alia, quæ incipit: *Regulam vitam.* statuit, nunquam derogatum iri privilegij *Cassin.* nisi constet de vo-

luntate derogandi in Pontifice. Hæc autem ut constat, debet *primò* Revocatio fieri cum Clausula: ex certa scientia. *Secundò*. Tenor privilegij, cui derogatur, debet inferi de verbo ad verbum. *Tertio*. Debent allegari causæ legitima, quæ hoc moveant. *Quartò*. Debet *Congregatio* nominari iteratis vicibus. Et hæc Per hæc nomina præcisè: *Congregatio Unionis, aliàs de Observantia S. Iustinae.*

Item idem Eugen. in B. quæ incipit: *Acceptum.* decernit favore eiusdem *Congreg. Cassin.* nullam futuram derogationem valere contra eius privilegia nisi sit expressa mentione omnium eorum Monasteriorum, & allegatione causarum urgentium & sufficientium.

Item idem Eugen. in B. quæ incipit: *Ex iniuncto.* dat 5. Calend. Jul. Anno 1145. quæ est Ordine 61. in Bulla. Margareta pro privilegij eorundem *Cassin.* *Abbatum* statuitur: *Motu proprio non ad Abbatum* *ordinamus, decernimus, declaramus,* *Conciliorum hæcenus celebratorum, vel* *quorumcunque celebratorum, quorumcunque* *existant, seu quascunque Clausulas derogarias in præteritum vel in futurum habentiam, si motu proprio, & ex certa scientia cum decreto irritante etiam si per viam Regum & Reginarum, aliorumque Principum seu Ecclesiasticarum Personarum, etiam Cardinalatus dignitate præfulgeant. Anteriorum etiam Scholarium instantiam, seu in genere vel in specie. Ob publicam utilitatem causam emanatas, concessas, aut statutorum concedendas. Etiam si in his, verbo ad verbum. Et quod singulariter nominatim & individue concessiones & eiusmodi dicte Congregationi concessas*

(*) *Iuravit Dominus & non poenitebit eum.* Psalm. 109.

repressis haberentur, continetur expressè.
 propter alias quascunque Clausulas in Apo-
 stolicis Litteris, aut quorumcumque Conciliorum
 Decretis solitas apponi, quantumcumque speci-
 ficam & expressam derogationem continentes.
 In hisdem litteris, de nominibus & cogno-
 minibus omnium & singulorum Monasteriorum
 & Monachorum, qui pro tempore fuerint dictæ
 Congregationis specificè caveatur privilegium in-
 talia &c. eiusmodi non fuisse, nec esse in toto,
 nec in parte, quomodolibet derogatum habentis
 in posterum derogari. Hoc specialiter ultra
 omnes derogationum formas requiri decerni-
 mus, ut per hoc intacta & illibata, ac speciali-
 ter preferata censeantur, & intelligantur ab
 omnibus, & quibuscumque Clausulis derogato-
 rum, etiam si idem privilegium specialiter deroga-
 tum, nisi si forma prædicta specialiter fuerit
 derogatum.
 prædictas Eugenij constitutiones una
 cum suis Clausulis: Ex certa scientia, con-
 firmavit Nicol. V. An. 1449. die 13. Jun.
 B. quæ incipit: licet ex debito. Pius II. An.
 1458. die 18. Jan. B. quæ incipit eodem
 modo, Alex. VI. An. 1501. die 1. April. B.
 quæ incipit: Inter ceteras. Et Leo X. An.
 1513. die 2. April. B. quæ incipit: Dum
 sane. In qua ipsismet verbis Eugenij uti-
 tur.
 Item Paul. III. Anno 1537. die 5. Nov.
 universaliter confirmavit quæcumque
 Cuius privilegia, & à quibuscumque illis
 concessa, sub quacunque forma & verborum
 expressione cum omnibus & singulis Decretis &
 Clausulis in eis contentis. Ac in augmentum
 addidit, nunquam derogatum iri eius-
 modi privilegii & Clausulis. Per quas-
 cumque Litteras Apostolicas generales vel specia-
 les derogationum derogatorias, effica-
 ces & solitas Clausulas, ac irritantia decreta.
 Nullum derogatione fiat primò Expressa
 mentio privilegiorum, quibus deroga-
 tur, Clausularum, sub quibus concessa

sunt, & hujus constitutionis inserto sin-
 gulorum tenore de verbo ad verbum,
 nullo penitus omisso, ac data specificata.
 Et secundo. Ipsa derogatio per tres distin-
 ctas litteras eundem tenorem continen-
 tes tribus distinctis vicibus intimetur
 Præsidenti, Definitoribus, ac Vilitatori-
 bus Congregationis, qui consentiant. B.
 quæ incipit: Benignitas Sedis Apostolicæ.
 Item Idem Eugen. IV. pro Dominican. 27
 Sixt. IV. pro Minoribus, Paul. III. & Pius
 V. pro Societ. Iesu decreverunt, nunquam
 eorum privilegii derogatum iri, nisi fa-
 cta expressa illorum mentione, inserto
 tenore de verbo ad verbum.
 Item pro eadem Societ. Iesu Greg. XIII. 22
 sancivit, nullam revocationem eius pri-
 vilegii posse nocere, nisi talis revocatio
 fuerit tribus vicibus intimata. B. quæ
 incipit: Equum reputamus. de qua Franc.
 Amic. tomo 5. de iust. & jur. d. 9. sect. 10.
 Item Clem. VII. Anno 1534. die 2. 23
 Jan. pro Ordine militu S. Joan. Hierof.
 statuit, non posse per ullam revocatio-
 nem ejus privilegia tolli, nisi primò. Con-
 sistorialiter fiat mentio litterarum, in
 quibus continentur. Ac secundo. Per
 trias litteras Apostolicas, tribus distin-
 ctis vicibus revocatio intimetur Magi-
 stro generali, & Conventui ac ab ipsis
 acceptetur. B. quæ incipit: Clementia di-
 sponente.
 Item idem Clem. VII. concessit Camal. 24
 dul. privilegia omnium Ordinum. Ac de-
 claravit, nunquam fore illis revocanda,
 nec sub ulla revocatione unquam com-
 prehensa, quin potius illis restitui, toties
 de novo concessa censeferi, & in pristinu
 statum redintegrari, quoties aliqua eo-
 rum revocatio emanaverit à futuris
 Pontificibus. Cum autem prædictus
 Clemens morte præventus non potuif-
 set Bullam expedire super hac gratia,
 Paul.

REGIA
 CLARINA
 ET
 VEINTARUM
 REGVLAS
 ELLARUM
 STOLICE
 III
 8

Paul. III. eius Successor *motu proprio* & ex certa scientia sub iisdem clausulis innovando gratiam eam expedivit. non. Novemb. anno 1534. que incipit: *Rationi congruit*. Et est impressa Roma ad finem Reg. S. Benedicti cum constitutionibus eorundem Camaldul. Quod idem Congregationi S. Mauri concessit Urban. VIII anno 1627. die 21. Ian. B. qua incipit: *In supereminenti*. Publicata Parisijs à domino vicario generali Illustriss. Archiepiscopi anno 1629 die 16. Maij.

25 Quid autem operentur eiusmodi clausula, magis rigorosi DD. admittunt, eas operari saltem quoad Pontifices, qui sub illis privilegia concesserunt. Et sic iam habemus nulla fuisse ab illis sublata. Verum ego aliquid plus ex iisdem clausulis & formulis colligo. Nempe voluisse

Primo. Prædictos Pontifices demonstrare summum desiderium, quo tenebantur, ut privilegia quæ vel dabant vel confirmabant, semper integra servarentur. Et ita expressè declaravit Eugen. IV. in B. qua incipit: *Ex iniuncto*. Per hæc verba quæ superius retuli. *Hoc Specialiter &c.*

Secundo. Eisdem Pontifices voluisse per easdem clausulas obviare subreptitijs & sollicitatis revocationibus eorundem privilegiorum, hoc enim valde clarè expressit. Idè Eugen. in Bulla: *ut si ex debito*. & B. *Regularè vitam*. his verbis: *Cùm plerumq; contingat, importunitate petentium & negotiorum multitudine, suppressione veritatis, summos Pontifices fatigatos, aut circumventos, ea concedere, quibus aliàs nullatenus annuerent &c.*

27 *Et tertio*. Quòd cùm in privilegijs verba debeant aliquid operari, & non esse superflua. *capit. At bare de verb. signif. cap. si Pa. pa. de privil. in 6. & l. 3. ff. de jur. iur. l. si quando de legat. 1. Bald. in rubr. C. de contrah. emp. Alex. conf. 9. vol. 7. Boer. 1. p. decis. quaest. 32.*

num. 23. Imò & ipsa syllaba ipseque ut docent Gloss. *cap. soluta de ma. & si. S. philaus. de lit. gra. tit. de vi & effi. d. l. 1. Simon de pretis. de inter. ult. vol. lib. 3. dub. 2. ref. 5. & Sanch. lib. 3. de dec. d. 26. Et favore sum. Pontificum ac S. Apostol. debeamus semper manentes bullas cum omnibus clausulis earum aliàs actus non valeat, si non servata forma ad illum celebrandum præscripta, ideo ego dico, probabile esse, nullam privilegiorum revocationem esse factam ad illa tollenda: quia forma ab præscripta nunquam fuit observata Andr. Mendo in Bull. *cruciat. d. 24. tenet in specie de privilegio absolute casibus, quos Episcopi sibi reservat dicunt Regulares posse ab illis absolute non obtinere revocatione Urban. VIII. & S. Congreg. quia inquit Greg. XIII. Soc. et Jesu sancivit nullam revocationem obesse ejus privilegijs, nisi revocationis fuerit intimata tribus vicibus, quod fuit observatum pro hoc privilegio que dico per proportionem de omnibus alijs, quæ dicuntur revocata.**

Duo tamen obijciuntur contra discursum. Nempe *primo*. Non potest Pontificem præscribere formam servandam suis successoribus, aut manus ergare, atque ideo clausulas omnes quibus in superioribus nullus est momenti. *Verum*

Respondeo primo, me ob reverentiam bitam Summo Pontif. illibenter ad id loqui de illius potestate. Reverentia à tanto culmine procedunt discursus extimesco, at quoniam obiectio præmissa, & materia præsens cogit scribere præmissa omnimoda submissione, ita quidem esse, & non posse unum Pontificem ligare suos successores, nec circa futura, & circa illa, circa quæ

renitur dispositum. In quo sensu ego
 propropositionem esse verissimam. At
 quæ jam sunt disposita, pluscu-
 lum dubii & difficultatis mihi face-
 runt exempla quorundam Pontificum, &
 doctrina quorundam Authorum, nam in
 scriptis ubi de amiss. privil. per revoc. Ego
 novi diversos casus, in quib. diverſi Au-
 thores tenent privilegia esse irrevocabi-
 lia, & in quibus consequenter dicendum
 est (secundum ipsos) esse ligatos Sum-
 mos Pontifices, & licet ibi in sensu tradito con-
 tractum asseruerim, Autoritas tamen
 Doctorum reddit eorum opinio-
 nem probabilem. Pro cuius confirmatio-
 ne ego hic allego Bullam Pauli huius no-
 minis primi, quæ incipit: *Inter diversa*.
 Subscriptam non solum ab Archidia-
 c. Romano, sed etiam à 22. Episcopis & 18.
 Cardinalibus, & ab ipso Paulo in Conci-
 lio Romano promulgatam. In qua sub
 determinatione divini iudicij & excom-
 municationis prohiber suis Successori-
 bus alterare, quæ ibi disponit in favorem
 Innocentij SS. Stephani & Sylvestri, & sic
 loquitur: *Domini nostri Iesu Christi, & B. Petri
 Apostolorum auctoritate discernimus,*
*ut quomodo nostrorum Successorum Pon-
 tificum, vel alicui parve magnæve personæ,
 cuiusque sit honoris prædita dignitate (qua
 licet ingenui arte) dissolvere hæc, que
 a summo patris ad laudem Redemptorij & ho-
 norum sanctorum eius sunt constituta. Et post
 hoc nulli si quis autem ex nostris successoribus
 præsumptus, aut ex quocumq; homine &c. præ-
 sumptus, quocumque argumento, vel exquisita
 ratione hæc &c. destruere, dissolvere, vel quo-
 modo removere, sciat se Domini Nostri Iesu
 Christi, & B. Petri Principis Apostolorum au-
 thoritate in solubili anathematis vinculo in-
 ducatur &c.*
 Audis, quomodo unus Pontifex ligat
 Successores, & prohibet alterare quæ

disposuit? At ne cogamur dicere, eum
 excessisse, simulq; tot Episcopos, & Car-
 dinales, qui Concilio interfuere, non vi-
 deo quomodo possit hæc Bulla explicari,
 nisi dicamus ita esse, & saltem posse pro-
 babiliter unum Pontificem in quibusdã
 casibus legem ponere suis Successoribus
 & prohibere alterare à se disposita.
 Nec tamen per hoc læditur pontificia
 34
 autoritas. Nam cum dico, Deum non
 posse creare S. Michaelem, nihil per hoc
 negatur de ejus omnipotentia, sed solum
 intendo dicere eum non posse creare,
 quod iam supponitur creatum. Ita cum
 dicitur, non posse unum Pont. mutare
 disposita à suo Prædecessore, non negatur
 ejus potestas, sed (cum hæc non sit
 data nisi ad adificationem) solum dicitur
 eum non posse adificare id quod iam in-
 venit ritè adificatum, & iam ritè dispo-
 situm.
 Et sanè videtur hæc mens fuisse Zo-
 35
 simi item Papæ in epist. ad episc. provinc. Vien.
 & Narbon 2. Nam cum olim pro reveren-
 tia S. Trophimi Archiep. Arelat. fuisset
 ei & eius Successoribus attributa pote-
 stas instituendi Episcopos in prædictis
 Provinciis. Proculus verò, & Simplicius
 in Concilio Thurinensi obtinisset huius
 privilegij cassationem; causa delata ad
 Zosimum, is obstitit Concilio & privi-
 legium restituit dicens, neque à Conci-
 lio neq; ab ipsa Sede Apostolica potuisse
 aut posse tolli. Inde ens ausus, & in ipso vesti-
 bulo refecandus (inquit) hoc ab Episcopis, ob cer-
 tas causas Concilij agentibus extorquere quod
 contra statuta Patrum, & S. Trophimi reveren-
 tiam concedere vel mutare, ne huius quidem Se-
 dis possit autoritas. Vides iterum longè ali-
 ter à modernis censuisse antiquos Ponti-
 fices de dispositis à suis prædecessoribus?
 Quod adhuc valde evidenter docuit Sym-
 36
 mach. epist. 1. ad Acemium, nam cum Ana-
 thasius

REGIA
 CLARVM
 ET
 VENTARVM
 REGVLAS
 ELLARVM
 STOLICE
 III

status ejus prædecessor iterum idem privilegium Archiep. Arelat. abrogasset, iterum illud restituit dicens, non potuisse tolli etiam sub cujuslibet necessitate præteritæ. Et rationem reddens sui dicti, & restitutionis à se factæ; Dum (inquit) ad Trinitatis instar (cuius una est atq; indivisa potestas) unum est per diversos antistites sacerdotiū, quemadmodum priorum statuta convenit à sequentibus violari? Huc accedit quod ne sit sententiarum varietas, ad ipsam sacrosanctam catholicam Religionem pertinere credimus, cuius omnis potestas infringitur nisi universa, que à Domini Sacerdotibus semel statuuntur, perpetua sint. Et quanta Vicarius Beatis. Petri Apostoli iudicabitur esse reverentia, si que in Sacerdotio præcipiunt, eisdem et antestantibus dissolvantur? En igitur tibi alterum Pontificem profitemem non posse unum tollere privilegia data à suo Prædecessore, imò affirmantem hoc pertinere ad integritatem Religionis Christianæ, honorem ipsorum Pontificum, & conservationem autoritatis Apostolicæ. Ad quod insuper videri potest *can. que ad perpetuam. can. contra & can. iustitie 25. quest. 1. c. privilegia. c. si ea. c. institutionis. c. quod vero. can. Ecclesiastica, & c. decessorum 25. quest. 2.* Cui autem hæc responsio non placuerit.

- 37 Resp. 2. Non posse quidem unum Pontificem ligare manus suis Successoribus, bene autem certas res ad certum statum elevare, ad quem non poterunt eorum manus pertingere, nisi certo modo, & servatis certis circumstantiis. Seu aliquid statuere aut disponere sub certis circumstantiis, quibus stantibus non possit dissolvi, nisi servatis seu adhibitis alijs. Et tunc non dicitur potestas Apostolica imminuta, sed dispositio illi subtracta, seu reddita inhabilis ad recipiendam ejus impressionem, nisi sub tali modo, & forma.
- 38 Hoc autem esse licitum & validum, pa-

ret non tantum ex supramemoratis constitutionibus, sed etiam ex multis alijs que possent allegari. Nam quantum illam claus. quod privilegia Casim. r. quam censeantur revocata, nisi in nominib. Monaster. & Monachorum que videtur valde exorbitans. Leo X. eadē ferē forma & clausula expeditam lam que incipit: *cum du aures pro Monasterio S. Vital. Raven.* ejusdem Congregat. Cassin. ibi enim deccernitur nunc censendum derogatum dispositum per lam aliam constitutionem, etiam proprio. & ex certa scientia editam, nisi speciali mentione Congregationis minis & cognominis ejus Prædecessorū ac omnium Abbatū & Monachorum dicti Monasterii, uti videtur in Bullar. Margar. const. 136.

De quo & aliud exemplum habetur Jul. II. qui sancivit nullam rem Antiquiorum posse impetrari per privilegium scriptum Pontificiū quibusvis clausula nominatis, seu expressio consuetudinum Priorum totius Ord. uti ego ubi de Monasteriis.

Quantum item ad clausulam Bullar. Clem. VII. Paul. III. & Urban. VIII. cessere privilegia sub irrevocabili quod adhuc videtur magis exorbitare suppetunt multa alia exempla ad Pontificum, ut Jul. II. in Bulla de mediata ejusdem Pauli III. in Bulla de sede Apostolica. quæ est 1572. in Bulla Cassin. Et in qua sic loquitur: *De presentibus, litteras sub quibusvis revocatis suspensionibus, limitationibus, restrictionibus & modificationibus gratiarum, etiam nactus concessarum, & impostarum, nullatenus comprehendit, sed illis exceptas & quoties emanaverint, pristinum statum restitutas, & plenam integritas esse.* Item & Pij V. Primum

moratis co
 multis
 quantum
 a Casin. r
 , nisi in
 onachon
 ns. Leo X
 expediri
 res pro M
 dem Com
 tur non
 politisp
 , etiam
 itam, nisi
 gationis
 resident
 atū & M
 uti vide
 36.
 um habet
 rem An
 per illu
 lvis cla
 lo conle
 uti ego
 fulam
 ban. V
 evocabi
 is exor
 mpla
 ulla de
 in B. q
 it 157.
 tur: Do
 y revoc
 restit
 m , et
 rum con
 ti, seu
 arerunt
 & plen
 miam

VIII. Alex. VI. Jul. II. Sixt. IV. Paul. I.
 & III. Greg. XIII. & Urban. VIII. qui
 concessere vel confirmavere privilegia,
 aut nunquam revocanda, aut non nisi sub
 certa forma, & consequenter qui credi
 dere se hoc posse, & qui tenuere id esse
 licitum, nec fore sufficientes ulla revo
 cationes factas non servata formâ præ
 scriptâ. At si dictum unius Doctoris red
 dit opinionem probabilem quid nos cen
 semus de doctrina tot Pontificum? Po
 namus, quòd ipsi potuerint errare tan
 quam Doctores privati, an non saltem
 eorum opinio probabilis, atque ideo sal
 tem tuta in conscientia? At mihi non so
 lum est opinio, sed doctrina certa & in
 fallibilis, nam non potest Sum. Pontifex
 errare in Bullis, quæ concernunt statum
 comunem ac universalem Ecclesiæ (qua
 les sunt istæ, & per quas Regulares ab
 solvunt, dispensant, Sacramenta mini
 strant, &c.) Et sic cum prædicti Pontifi
 ces statuerint, nunquam derogatum iri
 privilegiis suis, aut non nisi servatâ certâ
 formâ relinquunt ita esse, & nunquam
 fore derogatum, nisi saltem ea forma
 servetur, quod cum hætenus nõ sit factû,
 sequitur insufficientes esse quascunque
 derogationes usque hunc in diem ema
 natas.

Obijcitur *secundò* contra doctrinam, 43
 valere quidem illas Bullas & formas, sed
 posse Pontifices Successores secum dis
 pensare ab illarum observantia, & de fa
 cto dispensasse per subsequetas revo
 cationes cum Clausula: *pro expressis habentes*.
 Verùm Respond. hîc peti principium, &
 ex dictis posse (saltem probabiliter) re
 neri, hoc non posse Pontifices. Imò &
 hanc Clausulam: *pro expressis &c.* non suf
 ficere. Tum quia illa suâ naturâ non est
 apta nata ad derogatum, nisi privilegij
 personarum aut locorum particulariû,
 L I in

REGIA
 CLARIVM
 ET
 VENTARUM
 REGVLAS
 ELLARIS
 STOLICE
 III
 8

in odium juris obtentis, ut docent Henric. Gabriel. *tit. de claus. conf. 5. §. 15.* Gomez. *in 1. & 6. Reg. Cancell. Marcellin. à S. Bened. v. privilegia in notab.* Et post ipsos Chass. *tract. 1. cap. 5. prop. 5.* Tum quia ubi lex requirit specificam & expressam mentionem, non sufficit tacita vel generalis. *cap. 2. de prebend. & cap. fin. de procur. in 6.* Tum quia licet illa sufficeret, requiritur insuper, ut revocatio intimeretur tribus vicibus, & ut in singulis acceptetur, ut fuit statutum pro Melitenis. Equitibus, & supra retuli, quod hactenus non est factum. Tum quia Eugen. IV. expressè cavet ac declaravit in suis constitutionibus, hanc Clausulam non sufficere ad derogandù ipsis, nec fore *Casim.* obligatos, abstinere privilegio revocato sub ipsa solùm, & non servatà formà præscriptà. Per quod notabiliter restringitur doctrina, quam ego trado, ubi de Clausulis: *v. addunt tamen.* Unde ex *num. seq.* habes duas alias exceptiones, nempe non revocari per generales eiusmodi Clausulas privilegia jurata, vel clausa in corpore juris, seu illis æquivalentia, qualia sunt omnia Regularium, ut notavi ubi de exemptione. *v. e contra.*

45 *Nonò.* Omnes revocationes privilegiorum hactenus factæ, vel sunt ab aliquo Concilio, vel aliquo Summo Pontifice, vel à Cardinalibus; Atqui ex nullo horum capite invenitur sufficiens revocatio, ergo licitus est omnium usus. *Probatur minor.* Et primò quidem de *Conciliis.* Nam quantum ad alia à Tridentino plures Pontifices confirmaverunt privilegia sub hac Clausula: *modò non sint contraria Trident.* Ex quo omnes communiter inferunt, revalidata fuisse quæcunque alia, à quocumque alio Concilio revocata, pro quo vide dicta, ubi de *confir. v. quarto quantum*, ut jam de solo

Tridentino agere habeamus. Igitur quantum ad ipsum Tridentinum non fuit unversaliter receptum, ut primo habemus non obesse privilegia in Provincijs, in quibus non fuit receptum, & in hoc omnes conveniunt; ac verò, in quibus fuit receptum, non item conveniunt, non nocere privilegij eius decreta, nisi habeant Clausulam non obstantiæ, unde ubi hæc non dicitur, valent adhuc privilegia, quæ fortè decretum sit contrarium, ut difficultas remaneat pro decretis prædictis prædictam Clausulam, autem possit probabiliter sustineri illam sufficienter derogare privilegia.

Probatur primò, quia Tridentinum non in suis derogationibus, nisi Clausula generali: *non obstantibus*, hæc autem præ efficaciam sufficientem ad abrogandam privilegia Regularium, ut constat ex ubi de hac Clausula: *v. demum.* & *v. secundo.* Quia Tridentinum ordinat rogat privilegij Regularium (ut *exemptorum*, horum autem nominum veniunt multi ut infra diceretur.

Tertiò. Non revocat contractus solùm privilegia. Quæ autem hæc Regularia, hæc in contractibus revocantur, ut dixi in superioribus.

Quartò. Non revocat jus scriptum aut privilegia inserta juri, atque Regularium sunt inserta, & alia valent insertis propter Clausulas proprias, & certæ scientiæ, aliasque les ut voluit DD. & ego dixi supra.

Quintò. Eugen. IV. expressè cavet privilegij *Casim.* nunquam ab alio Concilio revocanda aut revalidanda nisi servata forma, quam descripsit. Quod 4. Pontifices nempe col. V. Pius II. Alex. VI. Leo X. commu-

Etia si daremus sufficientes es-
 sident derogationes, & de facto a-
 qua privilegia fuisse ab illo abrogata,
 tamen Pius IV. qui Anno 1565. con-
 firmavit ipsum Trid. in Mense Febr. con-
 firmavit similiter privilegia Ordinis S.
 Joannis Hierosol. ut ait Onophr. in eius
 vita. & deinde Ordinis SS. Trinitatis
 eodem anno, in Mense Junio sequenti
 alique ulla limitatione vel restrictione
 eorum, quæ non sint contra Trid. Ergo
 per hanc confirmationem tam vicinam
 Trid. revixerunt quæcunque pri-
 vilegia, quæ possent præterendi à Trid.
 hoc illa, & ita tenet Hinoiosa in direct.
 Reg. v. confirmatio. ubi refert, quòd
 hac confirmatione exhibita Academia
 Salmantina, ita DD. censuerunt, &
 privilegia omnia revixisse virtute ip-
 sius, ulamque consequenter omnium
 licitum esse.

Septimo. Pius V. Anno 1571. die 7.
 Societ. Jesu, & Urban. VIII. Anno
 1627. Duod. Cal. Febr. Congreg. sancti
 Mauri concessit, & innovavit omnia pri-
 vilegia absque exceptione, quòd non
 contra Trident. ergo sicut virtute
 confirmationis Pij IV. (de qua supra)
 revixerunt privilegia revocata à Trid.
 hoc resolutione Universitatis Salmant.
 virtute istarum concessionum eor-
 um omnium usus est licitus.

Idem Pius V. Ann. 1566. die
 23. Maji pro foro conscientie restituit
 Honoribus omnia privilegia revocata
 à Trid. ut testantur Lam. in meth. p. 1. cap.
 1. 4. Dian. tract. 2. dub. Reg. ref. 59. Ca-
 pracin in annor. ad Casar. v. communicatio.
 Pined. 7. privileg. cessat Joan. Cruz in epit.
 lib. 2. cap. 3. Vera Cruz in spec. coniug.
 Compend. Societ. Jesu, & plures alij
 Neque obstat, quòd aliqui dicunt, hoc
 privileg. fuisse revocatum à Greg. XIII.

per B. quæ incipit: *Intanta*. Tum quia in
 illa non servatur forma requisita ad ab-
 rogationem privilegiorum, tum quia in
 superioribus dub. 4. ego allegavi Autho-
 res affirmantes illam Bullam nunquam
 fuisse promulgatam, alios dicentes, non
 fuisse intimatam, & alios dicentes, non
 fuisse receptam. Neque item obstat, quòd
 aliqui dicunt, illam Pij concessionem
 esse oraculum, atque ideo cum alijs re-
 vocatum, nam ex dictis ubi de confir. &
 ubi de revocat. & infra patet contrariu,
 quia quando facta est revocatio Oracu-
 lorum, hoc jam transierat in naturam
 constitutionis. Adde quod Marchan. de
 sacr. Ord. tract. 1. p. 5. c. 2. affirmat hanc
 eandem gratiam utendi in foro conscie-
 tiæ privilegijis revocatis à Trid. factam
 esse Ord. Mend. alia concess. Greg. XIII.
 Quod item suæ Societ. ab eodem Greg.
 concessum ait Gasp. Hurr. diff. 21. de Sacr.
 Ord. Et sic, si non licet uti hac gratiâ, qua-
 tenus est Oraculum à Pio V. licebit qua-
 tenus est à Greg. XIII.

Denum Prædictus Pius V. año 1570. 57
 die 18. Jan. concessit & inovavit *Domi-*
nicanis omnia privileg. non obstantibus *Regu-*
lariis editis, vel edendis, nec non quibusvis
 constitut. seu apostolicis, seu Provincialibus, seu
 Generalibus. Quibus videtur derogatum
 Tridentino, aliàs superflua esset illa
 particula *Generalibus*. (quod jura abhor-
 rent) atque hæc de Trident. no.

Sed & probatur eadem mea minor, de 58
 constitutionibus Sum. Pontificum nul-
 lam earum sufficienter derogare privi-
 legium Regularium. Nam primò illæ pro mai-
 ori parte non sunt receptæ in Germania,
 Hungar. Polon. Bohem. Gallia & mul-
 tis alijs locis unde Regular. qui in illis
 existunt, inculpate eas non servant, & u-
 tuntur suis privilegijis, quantumvis per
 eas revocatis, at Cismontani gaudent
 L 2 privi-

REGIA
 CLARINA
 ET
 VENTARUM
 REGILAS
 ELLARUS
 STOLICE
 REGIA
 8

privilegijs Transmontanorum, ergo ipsi dem possunt uti non obstantibus dictis constitutionibus, & tunc non dicentur facere contra prohibitiones vel constitutiones Pontificias, sed uti communicatione sibi indulta & non sublata, cum de illa nihil dicatur in eiusmodi constitutionibus.

59 Facit ad hoc, quia Rex Cath. & Christianiss. habent privilegium, ne ulla Bulla fortiat effectum in suis terris, nisi sit ipsis presentata, & ab ipsis acceptata, soletque hæc presentatio & acceptatio fieri in Parlamentis seu Curijs supremis cum consensu Advocati, Fisci, seu Regis, quod tamen non est factum pro eiusmodi constitutionibus privilegiorum revocatorijs.

60 *Tertio*. Nullus Pontifex invenitur observasse formam requisitam ad abroganda privilegia in ulla ex dictis constitutionibus, ergo sunt omnes insufficientes secundum dicta in superioribus.

61 Punctum autem penitus expendendo advertit, quod revocationes Pontificias, quæ magis instanter allegantur, vel sunt Bullæ Cœnæ Domini vel Gregor. XIII.

62 *aut Urb. VIII.* Et quidem quod ad Bullæ Cœnæ attinet, præter ea, quæ dixi ubi de pot. Reg. ad absol. *v. verum nonnulli*. Et ubi de pot. Præl. ad absol. *ip. nota tertio*, hæc non tollit, nec abrogat privilegia cruciata, ut docent Villalob. *to. 1. tr. 27. claus. 4.* A Costa & Lud. de Cruce, quos citat & sequitur Macchad. *lib. 1. p. 3. tract. 8. doc. 4.* ubi dicit: *communem opinionem*. Ergo à fortiori nec revocat aut tollit privilegia Regularium, cum sint longè firmiora, & magis radicata in singulis Ordinibus, utpote pluries confirmata, & multò carius empta, nempe non duobus Realibus (ut Cruciatæ) sed summa ingenti & contractis debitis, à quibus nec usq;

huc potuerunt Regulares se exolvere. Quod si dicitur Cruciatam non tolli revocari, quia ob duos Reales, qui in receptione solvuntur, fit quidam contractus inter Papam & recipientem, hæc recipiente acquiritur jus ad privilegia Cruciatæ, quam æquius est dicere nec tolli aut revocari privilegia Regularium per Bullam Cœnæ, quæ ut dictum est, non tollit, sed tollit per pretio, & non per simplicem, sed per juratum contractum acquiritur.

Quod verò attinet ad revocationes Gregor. XIII. sciendum est, quod Pius V. eius Prædecessor multa concessisset Regularibus, & multa, quæ in eorum favorem interpretatus fuit in diversis occasionibus, & prædictus Gregor. dicitur hæc revocasse per Bullam suam, quæ incipit *In tanta*, de qua jam alibi.

Verum Resp. primo, me jam alibi monuisse, hanc Bullam aut non esse promulgatam, aut non intimatam, aut receptam secundum diversos Doctores, quorum autoritas reddit rem præblem. Deinde ego Respondeo, quod ut advertit Cassahing. Ipsemet Gregor. rogavit dictæ suæ Bullæ, & illam caviter per aliam quæ incipit: *Ex hoc* per quam Minoribus confirmavit, novo concessit sua privilegia ex scientia, & subsequentibus Claustris, *Non obstantibus constitutionibus & litteris Apostolicis, per quoscunque Romanos Pontifices, etiam nos cum quibuscumque irritatis, revocatis, cassatis, etiam privilegiorum revocatis, quibus omnibus hac vice derogamus, & expressè derogamus.* Gregor. non derogat generaliter, sed à Pio constitutis, aut concessis, hæc tantum, de quibus loquitur in Bulla (etiam posito quod sit admittenda) & sic alia omnia concessa, seu à dicto

se exlo... non toll... les qui... uidam... ientem... i privileg... legia Reg... ut ut dicit... icem, &... runtur. revo... est, quod... multa de... & mult... pretatus... us, & B... & mult... m, quae... non eff... tam, aut... los Doct... rem pra... quod ut... et Greg... & illam... : Ex de... imavit... gia, ex... us Clau... & Inter... os Pontif... at avit... orum et... vice de... imus. T... ralter co... concessi... nitur in... e admin... & dicit... se

ritutionum. Et ideo frustraneam remanere eorum revocationem, uti & tenent Peyrin. to. 3. in const. 18. Urban. III. Vitalis in arca theol. mor. t. 1. de iurisd. inquisit. 4. Hieron. Garcias in polir. Reg. to. 1. tract. 8. diff. 1. dub. 6. Samuelius in pra. de sepult. in append. pralud. 3. & Aufon. in sum. v. privi. n. 16. quorum autoritas facit rem probabilem juxta dicta ubi de revoc. Ut interim non taceam Urb. VIII. non servasse formam praescriptam & necessariam (secundum opinionem probabilem) (ad abroganda privilegia Regularium, quod valet ad evacuandas revocationes aliorum ab Oraculis. Quibus addo, quod constitutiones per quas Urban. VIII. derogat privilegijs Regularium non sunt proprie ipsius pro majori parte, sed Card. de quarum efficacia tractabitur in dubio sequenti.

Dices, vim inferri constitutionibus 7^z Urb. VIII. cum dicitur Oracula transisse in naturam constitutionum scriptarum, & sub hoc respectu non esse revocata. Verum Respond. me non esse solum hujus opinionis, nam ecce 5. Authores quos pro illa allego, & quorum autoritas facit re probabilem. Deinde ideo videtur Urb. revocasse Oracula, quod possit esse suspicio ne aliqua sint, vel subreptitia vel supposititia, verum quia successivè fuerunt innovata, & de novo concessa ex certa scientia, motu proprio, de plenitudine potestatis & ex mera liberalitate Sedis Apost. cessat illa praesumptio, & consequenter non est mirum, si Doctores conentur frustrare eorundem revocationem.

Quod verò aliqui dicunt intentionis 7^z Urban. fuisse, revocare privilegia originarie concessa per Oraculum, in quamcunque naturam transierint. Respond. ridiculum esse, quia in istis materijs adhaeremus verbis & terminis: Nec quarimus de intentione disponentis.

Et pra-

REGIA
ALARIUM
ET
VENTARUM
REGILAS
ELLARUS
STOLICE
III
8

Et præcipue quando ipse est Legislator, & qui potuit clarius loqui; ut interim nõ taceam vix potuisse Vrbanum habere tã generalem intentionem, cum ut iam dixi, illa intentio fundetur in præsumptione subreptionis interventæ in impetratione talium oraculorum, quæ purgatur per subsecutas confirmationes. Et sic manet probata *mea minor* quoad secundam partem.

- 73 *Quantum* autem ad ultimam de declarationibus Cardinalium. Licet in se sint maximi ponderis, & omni honore dignæ. Et tamen non sunt sufficientes ad derogandum privilegijis. Tum quia illæ non servant formas debitas. Tum quia non habent vim legum, sed sunt tantum Magistrales, ut docent Zipæu. in novo jure pont. lib. 5. de penit. & rem. Ioan. Valer. in differ. utriusque fori. v. absol. & v. nullitas Pont. lib. 5. de marr. cap. 13. §. 2. Serar. in prolegom. bibliæ. cap. 19. quæst. 11. Portel. v. cardinal. declar. Dian. resol. 29. de legib. Suar lib. 6. de legib. capit. 1. Melphel. tract. 9. cap. 13. &
- 74 plures alij. Imò ex eo, quòd fuit deprehensum, nonnullas declarationes circumferri tanquam à Cardinalibus editas, quæ tamen simpliciter erant falsæ & supposititiæ: volens S. eorum Congreg. ejusmodi abusibus obviare, habito verbo cum Sanctitate Urbani VIII. & de speciali ejus mandato sancivit, ne in futurum vlla fides, seu in judicio, seu extra adhibeatur, ulli decreto, decisioni, declarationi, impressæ, vel imprimendæ, aut manuscriptæ, nisi in solita Forma cum solito sigillo & subscriptione Cardinalis Præfecti, ac Secretarij Congregationis probetur ab ea emanasse. Barbof. in collect. bull. v. interp. pro sacros. rit. & pro interpr. concil. 2. & 3. In Francia verò omnes penitus rejiciuntur decreto Senatus Parisiensis. Solum potest esse difficultas de illis, quæ

eduntur habito verbo cum Sanctissimo, de quibus pro maiori claritate placet loquens dubium proponere.

D V B. VIII.

Cui tribuenda constitutiones editæ à Cardinalibus, habito verbo cum Sanctissimo, quæ vim habeant?

SUMMARIUM.

- 1 Constitutiones Cardin. habere vim legum, manent aliqui.
- 2 Sed negant alij.
- 4 Omnes sunt ejusdem virtutis.
- 6 Allegantur Authores 19. negantes eas & seq.
- 8 Diverso sensu possunt intelligi fieri habito verbo.
- 9 Vide solum redduntur promptiores Cardin. ad illas vulgandas.
- 10 Vel ipse magis acceptabilis.
- 11 Sed ut habeant vim legum, opus est, ut præteream legem id eis tribuat.

Vim legum habere ait Diana. tract. 2. res. 9. Quin etiam obligat sub mortali putat Marchin. de Sacros. Ord. tract. 1. p. 1. cap. 12. Sed utrumque negant & non esse nisi directivas sententias infractandi Doctores, cum Vericord. qq. mor. tract. 2. quæst. 6. Cassahing. tract. p. 1. c. 1. prop. 3. Et Petr. Aurel. in v. censur. paris. ubi sic loquitur: Frivolam esse verè, quidquid privilegio Pont. Max. & auctoritate Magistrj sacri Palatii Rome excusatur verum irreprehensibile, infallibile hoc est, quod creditur hominum, & Romane Urbis auctoritate ad rudores illaqueandos abstrahitur, quis tale delirium spargit in vulgus.

Hoc ut parum uberius explicetur, recolendum primò. Id quod de optimo probabili dixi ex Ioan. Sanch. & Machad. eam talem esse: non solum quæ